

[Albrechtsen]

hvor vi ikke kan vende tilbage til en natur i balance.

(Kort bemærkning).

Rønholt (KF):

Hr. Albrechtsen betegner 10 m bræmmer som nødvendige; som om der forelå en dokumentation for, at hverken mere eller mindre end 10 m var nødvendigt! Hvor har hr. Albrechtsen dokumentation for, at det i alle tilfælde bør være 10 m og intet mindre?

Når hr. Albrechtsen foreslog, at det var naturfredningslovens § 43, der skulle tages i anvendelse, så var det knyttet sammen med forholdet til landbruget. Hvad med forholdet til kolonihaveejere bl.a. ude på Christianshavn? Deres kolonihaver ligger helt ned til vandløbet, helt ned til kanalen. Skal der dér gælde de samme restriktioner efter de samme paragraffer? Masser af parcelhusområder har samme placering i forhold til vandløb, anlæg, søer osv. Er det også naturfredningslovens § 43, man dér skal tage i anvendelse, altså erstatningsfri fredninger?

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg har da ikke sagt, at bræmmer på 10 m i alle tilfælde vil være tilstrækkelige. Hvis jeg har sagt det, så er jeg i hvert fald kommet til at sige noget forkert. Men hr. Rønholt kan jo f.eks. studere Marginaljordssekretariatets redegørelse, som jo i øvrigt lå til grund for det arbejde, regeringen kom med, men hvor man af en eller anden grund har ændret de 10 m til 6 m. Jeg går ud fra, at ministeren nu vil forklare, hvorfor man har ændret de 10 m til 6 m. De 10 m bygger jo på en vurdering af, hvor bredt et areal det er nødvendigt at friholde for gødning og pesticider, for at det kan beskytte vandløb, og det er da klart, at hvis man går ned på 6 m, så bliver beskyttelsen ikke tilstrækkelig. Det er i og for sig ganske enkelt. Men så kan der være nogle tilfælde, hvor 10 m ikke er tilstrækkeligt.

Så spørger hr. Rønholt – og det var lidt af det samme, som hr. Sønderby tidligere i debatten var inde på – om disse bræmmer skal gælde i alle tilfælde. Ja, naturligvis skal de gælde i alle tilfælde, og hvis det er kolonihaver, der ligger ned til vandløbet, skal de heller ikke bruge pesticider og kunstgødning,

det er da ganske indlysende. Jeg ved ikke, om de gør det. Det håber jeg ikke de gør, men hvis de gør det, skal de naturligvis være omfattet af de samme regler.

Der skal ikke være nogen specielle regler for byboer, som fritager byboer for forpligtelser, der er pålagt landboer. Det er klart, at den forskelsbehandling vil vi ikke have.

Arne Bjerregaard (UP):

Hr. Albrechtsen kommer i denne anledning ind på fiskedøden i Kattegat. Jeg ved ikke af, at marginaljordsproblematikken og fiskedøden i Kattegat har ret meget med hinanden at gøre, men det får jo så være med det.

Umiddelbart kan man have en vis sympati for ministerens redegørelse. Den er jo som syet til udviklingen. Landbruget har økonomiske problemer grundet på tilsyneladende overproduktion i EF, grundet på omkostningsstigninger generelt og grundet på omkostningsstigninger specielt på grund af tvivlsomme miljøkrav, som den animalske produktion ikke kan bære, hvis den ikke er tilstrækkeligt koncentreret.

Jeg må dog erklære mig enig i, at vi altid – det har altid været min interesse også som naturelsker – skal søge at udnytte ekstremt marginale arealer til skovbrug, rekreative områder m.v. Det skulle vi have tænkt på for 25 år siden. Jeg vil imidlertid gerne erkende, at selv om vi udlægger rekreative områder – selv bor jeg i et af disse – så kommer de, der gerne snakker om rekreative områder, sjældent mere end 10 m væk fra bilen og ind i dem; det kan man se på affaldet. Men nogle enkelte gør det da, og for dem og for os er det af betydning, at vi har disse områder.

Men jeg mener, at dette at ville udlægge større arealer af vore sandjorder i Vest-, Midt- og Nordjylland til rekreative områder er utidigt og nationaløkonomisk meget problematisk, fordi disse områder har den store animalske produktion netop på grund af boniteten, og hvis vi med disse tiltag nedsætter den animalske produktion til samme niveau som f.eks. på de bedre jorder på Sjælland, vil det nedsætte eksportværdien med 20–25–30 pct. eller med 12–16 mia. kr. om året.

Vel har jeg hørt et væsentligt parti i regeringen sige, at vi ikke herinde eller partiet i al fald skulle kere sig så forfærdelig meget